

Gemeente Arnhem
T.a.v. Dhr. H.Kaiser
Koningstraat 38
6811 DG Arnhem

Arnhem, 20 November 2014,

Geachte Burgemeester,

In 2010 beloofde ik voor het eerst dat ik naar eer en geweten mijn rol als volksvertegenwoordiger voor de SP in Arnhem in zou vullen en dat heb ik met veel plezier en strijd gedaan. Want ik mocht, dankzij de kiezers, hun stem laten horen in de gemeenteraad en juist ook voor diegene die dat zelf door omstandigheden niet kunnen. Dat is een voorrecht en daar heb ik ook nooit lichtzinnig over gedacht. Dit jaar mocht ik voor de 2^e keer plaatsnemen in de gemeenteraad.

Toen de SP in het college kwam is er gezamenlijk afgesproken dat we op een andere manier zouden besturen, met meer ruimte voor de raad en geen dichtgespijkerd collegeakkoord. Zodat de hele gemeenteraad ook echt de mogelijkheid had om zelf dingen in te vullen. Ik vind dat ook de juiste manier, want ook vanuit de oppositie kunnen hele goede ideeën komen en dan ben je ook verplicht om daar serieus naar te kijken en te handelen. Tevens betekende dit voor mij als raadslid, van een collegepartij, dat ik ook die ruimte had. En deze heb ik ten volle benut en de randen opgezocht. Dat heb ik gedaan omdat het mijn plicht was, mijn plicht om ook kritisch te kijken naar mijn eigen college en het geluid uit de praktijk en van de straat te laten horen. En hier dus ook met eigen initiatieven invulling aan geeft, omdat je niet alleen moet praten maar het ook moet laten zien.

En dat is een gevecht geweest, soms keihard, maar dat had ik er graag voor over omdat ik een doel had. Een doel om het beste wat binnen mijn mogelijkheden, en binnen de visie van de SP, lag voor mensen eruit te halen. Strijden zit in mijn aard en ik gaf niet op tot ergernis van velen, maar dat was waarvoor ik er zat. Het ging mij om de inhoud, maar dat werd wel eens terzijde gelegd en dat heb ik nooit kunnen en willen begrijpen. Vaak werd er gezegd: "Die toon van jou en dat taalgebruik, is niet oké" Terwijl ik van mening ben dat je duidelijke taal moet spreken in de politiek om het voor iedereen begrijpbaar te maken en ik vind ook dat er best meer emotie in de politiek getoond mag worden. Dan weten én zien mensen ook dat je echt bent en dat is essentieel.

Ik heb op mijn manier geprobeerd om op een andere manier politiek te bedrijven, juist vanuit een collegepartij, zodat mensen er ook weer vertrouwen in krijgen. Doen wat je zegt en daar dan ook een concrete invulling aan geven. Dat is niet makkelijk geweest en of het de juiste manier was weet ik niet, maar dat is zoals ik het voelde dat ik het moest doen. Altijd met goedkeuring en steun van mijn fractie, die uiteraard ook moesten wennen aan mijn manier van doen.

Nu komt de situatie dat ik voor het eerst tegenover mijn eigen wethouder sta met de schulddienstverlening en dan komt het moment van de waarheid. Voorstellen kritisch beoordelen mag niet selectief zijn, naar mijn mening. En op het moment dat mij te kennen wordt gegeven dat ik op dit onderwerp geen verbetervoorstel mag indienen, druist dat tegen mijn gevoel van rechtvaardigheid in. Dat vind ik onacceptabel. Want hierdoor kan ik, ook in de toekomst, niet meer naar eer en geweten mijn functie als gemeenteraadslid invullen. Dit legt namelijk een beperking op.

En daarom dien ik, echt met pijn in mij hart, mijn ontslag in als gemeenteraadslid van de SP en geef mijn zetel terug aan de partij.

Met vriendelijke groet,

Desiree Egberts

